

Indstilling af journalisterne Mathias Sonne Mencke og Anders Redder Nørgaard til Cavlingprisen for deres serie "Hvorfor skulle Huda dø?" i Kristeligt Dagblad

Da Huda Ali Ahmad i 2015 flygtede fra Syrien og endte på Fyn, var det med drømmen om integration og et velfungerende familieliv. Det lykkedes, indtil hendes hemmeligholdte ægtefælle ville det anderledes. Den 22. februar i år slog han både Huda Ali Ahmad og parrets søn ihjel i et æresrelateret drab i Syrien.

Serien "Hvorfor skulle Huda dø" er urhistorien inden for undersøgende journalistik. Det er ikke alene fortællingen om et enkelt menneskes tragiske skæbne. Huda Ali Ahmads liv og død handler om os alle.

Det er en historie om integration på godt og ondt. Om manglende ligestilling og negativ social kontrol i indvandremiljøer og om den vigtige kvindekamp, der i disse år udkæmpes langt fra mediernes søgelys blandt minoritetsetniske kvinder.

Det er også en historie om et systemsvigt. Gennem Huda-sagen har Kristeligt Dagblad dokumenteret, hvordan danske myndigheder på absurd vis er forpligtet til at udbetale over 200.000 kroner til Huda Ali Ahmads mand i repatrieringsstøtte, selvom han har tilstået drabene i Syrien.

Og så er det ikke mindst historien om et æresrelateret drab. Et sjældent, men desværre ikke ukendt fænomen, der må og skal belyses i forsøget på at sikre, at det aldrig sker igen.

Historien om Huda Ali Ahmad var kun sporadisk omtalt på Facebook og af enkelte arabiske medier, da Mathias Sonne Mencke og Anders Redder Nørgaard besluttede sig for at optrevle historien fra bunden. Inden da var intet dokumenteret - end ikke hendes død - og faren for, at Huda ville blive glemt, var overhængende.

Skridt for skridt oprullede de historien. De opsøgte og talte med dem, der stod Huda Ali Ahmad allernærmest. De skaffede fortrolige dokumenter fra Kerteminde Kommune og Nyborg Kommune. De fulgte sporene i Syrien, og gennem lækkede dokumenter såsom afhøringsrapporter, obduktionsrapport og dødsattest gav de offentligheden et indblik i et æresdrab på en måde, et dansk medie aldrig før er lykkedes med.

Som følge af de to journalisters over to måneder lange oprulning:

- Anerkendte Udenrigsministeriet efter måneders tavshed omsider Huda Ali Ahmad og sønnens død.
- Har integrationsminister Mattias Tesfaye (S) med direkte henvisning til Huda-sagen fremsat forslag om at ændre repatrieringsloven om hjemrejsestøtte. Et stort flertal i Folketinget har allerede erklæret deres opbakning til forslaget, der er en del af regeringens lovprogram og fremsættes i Folketingssalen til december 2021. Det betyder, at hjemrejsebonusen fremover frafalder, hvis asylansøgere begår alvorlig kriminalitet efter at have forladt Danmark.
- Har offentligheden fået vished for, hvor Hudas to efterladte tvillingepiger befinder sig i Syrien, mens danske politikere og myndigheder har undersøgt, om pigerne kan hentes til Danmark, hvor de er født og har opholdstilladelse.

Med et journalistisk engagement drevet af medmenneskelig indignation optrevlede Mathias Sonne Mencke og Anders Redder Nørgaard komplekset, og de gjorde det uden at forfalde til stereotyper. Deres belysning af sagen rummer alle de nuancer, et dyb tragisk forløb i en splittet familie må rumme i en tid, der præges af flygtningestrømme og – i Huda Ali Ahmads tilfælde – en integration, der var ved at lykkes. Sådan som hun ønskede det. Sådan som hendes mand frygtede det.

”Hvorfor skulle Huda dø?” er blevet citeret i næsten samtlige danske medier og har ført til fornyet politisk fokus på ligestilling i indvandremiljøer.

Huda Ali Ahmad er blevet symbolet på en kvindekamp, der sjældent viser sit ansigt.

Mathias Sonne Mencke og Anders Redder Nørgaards insisterende dækning betyder, at hendes død i dag virker blot en smule mindre meningsløs.

For denne præstation, der er en hyldest til klassisk undersøgende journalistik, indstiller undertegnede dem hermed til Cavlingprisen 2020.

Kristeligt Dagblad, den 3. november 2020

Morten Rasmussen

Indlandsredaktør og nyhedsredaktør

Jeppe Duvå

Redaktionschef